618/01

Den 24. juni 2002 blev i sag nr. 54.969:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Hamburg-Mannheimer
Parken
Øster Allé 48 - 50
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Hamburg-Mannheimer, klager over selskabets afvisning af at udbetale erstatning efter et ulykkestilfælde den 15/2 1999.

Klageren har pådraget sig en knæskade under skiløb.

I en speciallægeerklæring fra den 16/11 2000 hedder det: "Patienten har tidligere haft skade i venstre knæ med lateral menisklæsion, men har også følt lidt instabilitet før han kom til skade ved skiulykken, men ikke noget voldsomt og slet ikke som han har det nu. Der er ved artroskopi i 90 ikke set korsbåndsskade, men det er noteret, at korsbåndet var lidt fortykket, som måske kunne forklares ved tidligere skade. Efter ulykken er der set afrivning af forreste korsbånd ved proksimale tilhæftning. Der er endvidere konstateret brusklæsioner i knæet både medialt og lateralt tydene på begyndende artrose. Patienten er udtalt instabil i leddet og har nedsat kraft og også retropatellare smerter samt smerter fra knæet tydene på begyndende artrose. Han er helt afhængig af at bruge en 4-punktsbandage i dagligdagen, og der er visse ting i hans arbejde, han ikke længere kan gøre, men som han må have andre til. Hans ret udtalte sportsdyrkelse i fritiden har han helt måtte lægge på hylden. Det kan således konstateres, at patienten har et udtalt varigt mén p.g.a. instabiliteten og smerterne. På længere sigt er der udsigt til udvikling

af mere slidgigt, som kan gøre alloplastisk operation indiceret på et tidligere tidspunkt end det ellers ville være sket."

Det er selskabets anbringende, at klagerens gener skyldes tidligere skader, og at en eventuel forværring ved ulykken ikke vil kunne fastsættes.

I forsikringsbetingelserne hedder det: "a) Arbejdsskadestyrelsens méntabel finder ikke anvendelse. Som faste méngrader gælder – under udelukkelse af bevis for højere eller lavere invaliditets-/méngrad – ved tab eller funktionsudygtighed af:

...
et ben fra over midten af låret.....70%
et ben indtil midten af låret.....60%
et ben fra under knæet.....50%
et ben indtil midten af skinnebenet.....45%
...

b) Ved delvis tab eller funktionsudygtighed af en af disse legemsdele eller sanseorganer fastsættes den dertil svarende del af procentsatsen efter a). c) Rammes gennem ulykken legemsdele eller sanseorganer, hvis tab eller funktionsdygtighed ikke er omfattet af a) eller b), er det afgørende, om og i hvilket omfang den normale legemlige og åndelige ydeevne er blivende/varigt beskadiget. Der foretages en udelukkende medicinsk vurdering. ... (3) Rammes gennem ulykken en legemlig eller åndelig funktion, som allerede var blivende-/varigt beskadiget, fratrækkes den forudbestående invaliditets-/méngrad, der også fastsættes efter stk. 2."

Selskabet har oplyst, at forsikringen yder erstatning fra 1% invaliditet.

På foranledning af nævnet har Arbejdsskadestyrelsen afgivet en udtalelse om klagerens méngrad før og efter ulykkestilfældet den 15/2 1999. Arbejdsskadestyrelsen har i udtalelse af 29/1 2002 angivet det samlede mén til 15%. Efter fradrag for forudbestående mén er méngraden efter den aktuelle skade opgjort til 10%.

Selskabet har herefter oplyst, at man ville fastsætte invaliditetsgraden til det samme som Arbejdsskadestyrelsen, hvis hele invaliditeten havde været en følge af den dækningsberettigede ulykke.

Nævnet udtaler:
Efter indholdet af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse og selskabets bemærkninger hertil, finder nævnet det godtgjort, at klageren har krav på invaliditetserstatning svarende til en méngrad på 10%.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Hamburg-Mannheimer, skal opgøre og udbetale klageren invaliditetserstatning svarende til en méngrad på 10% med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen